



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 444/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Г., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2 К бр. 351/15 од 22.10.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2 Кж1 352/15 од 21.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г., адв. С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2 К бр. 351/15 од 22.10.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2 Кж1 352/15 од 21.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 2 К бр. 351/15 од 22.10.2015. године окривљени Р.Г., оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то на име судског паушала износ од 3.000,00 динара у року од осам дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2 Кж1 352/15 од 21.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Р.Г., а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2 К бр. 351/15 од 22.10.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2 Кж1 352/15 од 21.01.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.Г., адв. С.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г., адв. С.С., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1.ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Р.Г., адв. С.С., као разлог подношења захтева за заштиту законитости како се то из образложења захтева утврђује означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, као и повреде члана 83, члана 89, члана 92, члана 98 и члана 113. ЗКП, које по ставу браниоца окривљеног за последицу имају погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, на које је суд погрешно применио кривични закон, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, чиме практично указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и исту образлаже тако што даје сопствену оцену изведених доказа.

Како, имајући у виду, цитиране законске одредбе битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, повреде члана 83, члана 89, члана 92, члана 98. и члана 113. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају дозвољене законске разлоге у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни

правни лек - захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд исти одбацио као недозвољен.

Што се тиче истакнуте повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено, а које бранилац окривљеног образлаже тако што даје сопствену оцену изведених доказа, која не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у том делу одбацио као недозвољен.

Стога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.